

Ako satanistická revolúcia postupne dobýja svet

- CZ24 News | 24. června 2021

Podľa prednášky Valdisa Grinsteinsa zo sesterskej nadácie *Polonia Christiana*.

Slovo „Satan“ znamená „nepriateľ“. Satanovi je pod Božou autoritou dovolené konať, ale len do istej miery. Všetky veľké pohanské kultúry – ako Egyptania, Asýrčania či Babylončania – v skutočnosti uctievali démonické bytosti a podľa toho aj vyzerali ich temné ceremoniály. Podobne satanskí boli aj hinduistickí bohovia. To, že mnohé kultúry prinášali bohom ľudské obety, či vykonávali čiernu mágiu, podobne ako sa to pripisuje ctiteľom temných síl, nie je žiadna náhoda.

Lucifer je judeo-kresťanská a islamská postava – v pohanských náboženských predstavách zväčša

nefiguruje žiaden nepriateľ Dobra a krásy, aj keď sa niekedy uvádza, že staroegyptský Set je mu podobný. Satanistická revolúcia sa preto vzťahuje na krajiny a národy, kde už bolo zavedené (zväčša) kresťanské náboženstvo, kde ľudia poznajú Satana a jeho úskoky.

Severná Amerika

V Amerike sa v 60. rokoch začal satanizmus prejavovať otvorene a jeho predstavitelia neohrozene propagovali Diabla, kde len mohli. Toto bolo dané tým, že Amerika bola založená ako „krajina slobody“, kde si každý môže veriť v čo chce. Satanisti preto neboli nijakým spôsobom postihovaní, akoby tomu bolo v mnohých iných krajinách. Pokiaľ sa nedopustili nejakých krádeží, výtržností, či dokonca vražd, mohli na verejnosti vystupovať úplne otvorene a bez obáv. Najznámejším a najslávnejším satanistom sa postupne stal muž menom Anton LaVey, ktorý v roku 1966 založil v štáte Kalifornia svoju „Cirkev Satanovu“. Napísal tiež „Satanskú bibliu“, ktorá obsahuje základy satanistických rituálov a LaVeyove úvahy o svete. LaVey sa snažil satanizmus propagovať ako nevšedný výstredný životný štýl, rozhodne nie ako niečo zlé a nebezpečné, a v Kalifornii bol známy mimo iného aj tým, že sa tamojšími ulicami prechádzal s tigrom na reťazi.

Skutočný boom však satanizmus zažil v 70. rokoch, kedy ho úplne otvorene začali propagovať početné rockové skupiny. Ako však pán Grinsteins upozorňuje, rockový satanizmus bol viac-menej folkovo-kultúrna záležitosť a mladí ľudia v tej dobe v Satana a v diablov vlastne vôbec neverili. Satanizmus vnímali len ako niečo „cool“, či „oslobodzujúce“. Toto sa zmenilo až v 90. rokoch, kedy do popredia začali prenikať rôzne neo-okultné hnutia ako New Age. Populárne sa stali rôzne okultné a čarodejnícke praktiky, všetci pátrali po mimozemšťanoch. V tejto dobe sa aj satanistické hnutie stalo viac „duchovným“. Nie náhodou sa stal v tomto období slávny pseudo-okultný seriál „Akty X“, ktorý sa všetkým týmto veciam venoval, a jeho hlavní protagonisti, agenti FBI Mulder a Scullyová, sa stali legendárnymi postavami.

V roku 2000 sa zo satanizmu stalo v USA jedno z najväčších hnutí takzvaného „anti-establišmentu“ a zastrešoval odpor mladej generácie voči svojmu národu, štátu, náboženstvu a vlastne proti všetkému, čo západná civilizácia kedy predstavovala. Dnes je v Amerike satanistické hnutie propagátorom a spojencom „absolútnej slobody“, čo zahŕňa „práva“ na potrat, eutanáziu, podporu hnutiam LGBT a BLM. Satanisti sú tak dnes v USA de facto tvorcami, či aspoň spolutvorcami „najnovších trendov“.

Južná Amerika

Satanistická revolúcia v Južnej Amerike je radikálne odlišná od tej u severného suseda. Tu sú satanizmus a čarodejníctvo prepojené buď s rôznymi ilegálnymi ozbrojenými bandami, ako sú guerrilové skupiny, či drogové mafie (Kolumbia, Mexiko), alebo potom priamo s najvyššími politickými špičkami (Venezuela, Bolívia).

Nie vždy tomu tak však bolo. Opäť tu zohrávajú prelom neslávne 60. roky. Zatiaľ čo predtým sa pohanské okultné rituály vykonávali len vo veľmi odľahlých oblastiach a najnižším vrstvami spoločnosti, potom sa o čarodejníctvo začali zaujímať čím ďalej bohatší a mocnejší. Satanizmus sa v niektorých krajinách zvlášť rozbujeľ v komunistických guerrilových skupinách a drogových mafiách. Britský *Telegraph* k tomu uvádza:

„Drogové gangy, ktoré vedú vojny v Latinskej Amerike, sa spoliehajú na prekvapivé rituály, ktoré ich majú v bojoch chrániť: na čarodejnícke zaklínadlá... „Čarodejníctvo je u Narcos asi také populárne, ako katolicizmus vo Vatikáne“, hovorí Omar Bonilla, policajný veliteľ... Pre Narcos z Buenaventura je

čierna mágia zložením západoafrických tradícií zmixovanými s katolicizmom a voodoo.“ (The Telegraph, 5. marec 2021)

Avšak v niektorých krajinách čarodejníctvo – čo je istou formou satanizmu – preniklo až do vrcholovej politiky. Najznámejším príkladom je „zakliata“ Venezuela. Štátom posvätenú úctu k „bohovi“ tu začal praktizovať Madurov predchodca, Hugo Chávez. Práve Chávez započal v krajine neslávnu cestu socializmu, ktorá zničila kedysi bohatú krajinu. Začal sa venovať Santérii – čo sú pohanské náboženské praktiky. Niekedy sa o Santérii rozpráva ako o „kubánskom štátnom náboženstve“ – keďže sa postupne udomácnilo práve na Kube – a je to zmiešanina katolicizmu a západoafrických okultných praktík. Pán Grinsteins hovorí:

„Vo Venezuele, odkedy sa Hugo Chávez dostal k moci, dostala kubánska Santéria polooficiálny status. V paláci Miraflores v Caracase sú dva oltáre „bohov“ Santérie; vo vojenskej škole je postava zo Santérie uctievaná ako „strážca“ a kubánski vojenski dôstojníci sa učia o mystériách Santérie. Dostávajú amulet, ktorý musia mať neustále pri sebe, pretože „ak ho stratia, zomrú“.“

Palác Miraflores je oficiálnou rezidenciou venezuelského prezidenta. Podobné je to však aj v ďalších juhoamerických krajinách. V Nikaragui bol počas výročia takzvanej „Sandinistickej revolúcie“ pred prezidentským parlamentom vystavený pentagram. Veľkým ctiteľom pohanských božstiev je tiež bolívijský prezident Evo Morales. Noviny *Los Tiempos* viackrát informovali o jeho podivných náboženských ceremonióch. Mimo iného (ešte v roku 2006) uviedli:

„Vládna budova (v Bolívii) sa stala javiskom pre andské náboženské rituály. Účinkujúci vypadali viac ako aymarskí indiánski veľkňazi, než ako bolívijskí politici. Moralesova vláda robí synkretizmus medzi pôvodným indiánskym náboženstvom a katolíckou vierou. Jeden deň robil Morales rituály na vyvolávanie mŕtvych a na druhý deň sa predmodlieval k svätým v katolíckom chráme.“ (Los Tiempos, 20. jún 2006)

Európa

Situácia v západnej časti kontinentu je odlišná od centrálnej Európy, ktorej štáty boli desiatky rokov pod komunistickým režimom. Na západe Európy stratili ľudia záujem o akékoľvek náboženstvo, či duchovno. Náboženstvo nahradili rôzne filozofické smery a tak aj satanizmus vo filozofii v týchto krajinách je vysoko sofistikovaný. Satanizmus je tu pomerne komplexným učením. Niektorí západoeurópski satanisti v podstate veria vo všetko, čo učí Biblia, len „vymenili strany“. Iní majú veľmi zvláštne prepracované doktríny – Bibliu úplne neznáme – pričom Satan je v nich dokonca dobrou entitou a Boh zlou.

V našej časti Európy je opäť úplne iný druh satanizmu; a je opäť veľmi špecifický – ide o „návrat k starým bohom“. Novopohanstvo je v našich ešte nedávno zbožných krajoch zúrivým nepriateľom, ktorý opantal srdcia najmä mladým mužom. Tí počúvajú na temný šepot boha Perúna a obdivujú naše údajne „veľké dejiny“, zväčša úplne vymyslené kadejakými „slavianskymi“ šarlatánmi. Doktrína, ktorú vyznávajú, v podstate hovorí, že „naše prapôvodné náboženstvo a kultúra“ boli „zničené nemeckým (a celkovo západným) cudzokrajným náboženstvom – kresťanstvom“.

Nejde pritom len o kultúrny fenomén, ale mladí ľudia sa neraz pokúšajú nadväzovať styk s onými „bájnymi bohmi Slovienov“. Deje sa tak zväčša v hlbokých lesoch pri rôznych pseudo-okultných rituáloch. To, čo v Amerike 70. rokov predstavoval pre satanizmus rock, to pre satanizmus u nás predstavujú dnešné knihy, či seriály o „tajných dejinách Slovanov“.

Pán Grinsteins tiež upozorňuje na to, že vo svete je veľmi veľa posadnutých ľudí. Ich posadnutie sa

však navonok nijako neprejavuje. Juhoamerický kňaz, otec Eugenio, je toho názoru, že napríklad v brazílskom São Paule je posadnutých až 30 % obyvateľstva. Démonom sa otvárajú najmä skrze rôzne okultné rituály (neraz spojené s drogami), či znesväcovaním chrámov a sôch. Valdis Grinsteins je toho názoru, že je len otázkou času, kedy sa nejaký štát stane otvorene „satanistickým“, či aspoň „polyteistickým“. Podľa neho najbližšie má k tomu Madurova Venezuela.

Autor: Matej Gavlák

Zdroj: <https://www.christianitas.sk/>